

vergadering **C192 – BRU9**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 18 april 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de mobiliteitsaanpak rond het UZ Brussel - 1369 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de inrichting van stadsklassen in Brussel - 1494 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de slechte status van Brussel als winkelstad voor Nederlandstaligen - 1502 (2011-2012)	7
Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het verdere verloop van het kerntakendebat - 1621 (2011-2012)	11

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaeker

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de mobiliteitsaanpak rond het UZ Brussel

- 1369 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, begin maart was er vanuit de Vlaamse gezondheidssector in onze hoofdstad goed nieuws te horen. Het Universitair Ziekenhuis Brussel is namelijk volop bezig met de oprichting tegen 2020 van een nieuwe spoedgevallendienst en een gloednieuw gebouw voor medisch-technische diensten, raadpleging en administratie. Dat heeft alles te maken met een groei in activiteiten, een modernere werking van de zorg en een veranderde ziekenhuisfinanciering. Daardoor zag het UZ zich genoodzaakt een ruimteplan uit te werken. Het ruimteplan, van de hand van het architecten- en ingenieursbureau VK Studio uit Roeselare, is goed voor 55.000 vierkante meter nieuwe gebouwen tegen 2020.

Maar dan komt natuurlijk de aloude mobiliteitsvraag naar boven. Met de voorliggende bouwplannen dringt zich volgens gedelegeerd bestuurder Marc Noppen een 'intelligent mobiliteitsplan' op. Ik citeer de heer Noppen: "Tram 9 komt er, maar zoals hij ingetekend is, zal hij onze mobiliteitsproblemen vergroten, hebben we de indruk. Het traject moet rekening houden met de mobiliteit in en om de campus. Tegelijk hebben we ook een tramhalte aan het Gewestelijk Expresnet (GEN), een pendelbus tussen het ziekenhuis en het treinstation van Jette, een gedeeltelijke verlegging van bus 53, een betere afrit aan de ring en intelligente verkeerslichten aan de kruispunten nodig. Maar het grootste probleem is dat elk aspect door een andere overheid beheerd wordt. Wij blijven vragende partij voor een totaaloplossing."

Minister, in de vergadering van de commissie Brussel van 14 december van vorig jaar zei u over tram 9 nog het volgende: "Volgens mij zou de komst van tram 9 het probleem sowieso oplossen." U had het toen over het probleem van de pendelbus. De manier waarop de route nu wordt ingetekend, zou de mobiliteitsproblemen volgens het UZ Brussel echter nog vergroten.

Over het inleggen van een pendelbus en de bijbehorende financiering zei u in diezelfde commissievergadering het volgende: "Ik ben nog steeds bereid een derde van de rekening te betalen. Dat betekent echter dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ook een derde van de kosten moet dragen. Volgens mij wil het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat niet. Daarnaast moet trouwens ook het UZ Brussel een derde van de kosten betalen."

Ten slotte hadden we het toen ook nog over de mogelijkheid tot ondersteuning door het Pendelfonds. Daarover zei u: "Minister Crevits heeft de deur voor een ondersteuning door het Vlaams Pendelfonds opnieuw wat opengezet. Ik heb de mensen van het UZ Brussel laten weten dat ik dit steun en dat ik contact heb opgenomen met minister Crevits en met haar medewerkers. (...) De Vlaamse Regering heeft met betrekking tot dit dossier nog geen beslissing genomen. (...) We volgen dit, samen met de medewerkers van minister Crevits, in elk geval op."

Voorgaand debat in de commissie vond intussen reeds drie maanden geleden plaats. Via deze weg breng ik dit dossier graag opnieuw onder de aandacht. Bovendien vind ik dat u als Vlaams minister bevoegd voor Brussel een coördinerende rol zou kunnen opnemen in dit dossier en een brug kunt vormen tussen de Vlaamse Regering en de Brusselse Regering, in het kader van een totaaloplossing, waar we nu toch naar uitkijken.

Minister, hoe staat u tegenover de visie van het UZ Brussel dat het huidige uitgetekende tramtraject 9 geen goede oplossing is voor het lokale mobiliteitsprobleem? Indien u dat traject ook als problematisch beschouwt, bent u van plan om uw Brusselse collega Grouwels

erover aan te spreken? Hebt u al antwoord gekregen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het UZ Brussel over hun eventuele bijdrage aan een pendelbus? Zo ja, wat was hun concrete antwoord? Zo neen, wanneer verwacht u hun antwoord? Hebt u van uw collega Crevits ondertussen antwoord gekregen in verband met de mogelijke ondersteuning door het Pendelfonds? Zo ja, wat was dat antwoord? Zo neen, wanneer verwacht u daar meer nieuws over?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, ik kan alleen herhalen wat ik in het verleden al heb gezegd: dit dossier behoort tot de exclusieve bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het UZ ligt op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Mobiliteit is een gewestmaterie.

Ik heb begrepen dat professor Noppen zijn uitspraken ook gedaan heeft met het oog op de toekomst. Volgens hun toekomstplannen komen er gebouwen bij. Iedereen die met ruimtelijke ordening bezig is, weet dat daar dan een mobiliteitsaspect aan verbonden is. Maar ook dat is een problematiek die in eerste instantie moet worden opgelost tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het UZ. Eventueel kan ook de Vlaamse minister van Mobiliteit, minister Crevits, daar ook een rol in spelen.

Ook wat het tracé van tram 9 en zo meer betreft, ligt de bal in het kamp van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Eigenlijk zou het feit dat de Brusselse minister van Mobiliteit een Nederlandstalige minister is, in dezen het UZ moeten helpen. Dat is de logica der dingen.

Ik blijf bij mijn voorstel dat elk een derde betaalt, maar ik merk dat daar niet wordt op ingegaan. Ik ben niet degene die de dans kan openen. Die moet in dezen geopend worden door de bevoegde ministers in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

In het dossier van de pendelbus is een aanvraag ingediend. Dat dossier wordt momenteel behandeld door mijn collega Crevits. Zij zal op relatief korte termijn een voorstel tot beslissing uitwerken. We hebben daar uiteraard contact over met haar en met haar medewerkers, maar u begrijpt dat ik niet vooruit kan lopen op een beslissing die een collega-minister moet nemen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Door de toekomstplannen van het UZ zullen de mobiliteitsproblemen niet onmiddellijk opgelost zijn. Wegens de problemen met de aanpak van de huidige mobiliteitsproblemen, is het misschien nodig om voor de coördinatie naar een hogere versnelling te gaan. Minister, als bevoegd minister in de Vlaamse Regering, kunt u misschien coördineren.

Minister Pascal Smet: Ik heb geen enkele bevoegdheid, zelfs geen coördinatiebevoegdheid.

De heer Willy Segers: Minister, uiteraard bent u niet onmiddellijk de uitvoerder, maar u kunt bemiddelen. Het is hier al voldoende beklemtoond door alle partijen: we moeten de nodige aandacht besteden aan de mobiliteitsproblematiek van die grote, Vlaamse verzorgingsinstelling in Brussel.

Er zou ook een verschil zijn tussen een pendelfonds en een shuttlefonds. Wat het verschil is, is me niet bekend, maar naar het schijnt, zou het een nieuwe factor in de discussie kunnen worden. We wachten ook met spanning het antwoord van minister Crevits af. We zullen deze zaak verder opvolgen met uw steun, zoals u dat ook al in het verleden hebt gedaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de inrichting van stadsklassen in Brussel
- 1494 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, het concept 'stadsklassen' werd destijds, naar analogie van bos-, zee- en soms zeer dure sneeuwklassen, ingevoerd om kinderen uit Vlaanderen in contact te brengen met het concrete leven in de steden, voorbij de stereotypen. In Brussel en Gent werden proefprojecten op poten gezet. Nadien sloten ook Antwerpen en Leuven zich aan bij dit initiatief.

Minister, ik stelde u hierover meerdere schriftelijke vragen. In een van uw antwoorden zei u onder meer het volgende: "Als Vlaams minister van Brussel ontwikkel ik een beleid om de band tussen Vlaanderen en Brussel te versterken. Vanuit die invalshoek wil ik deze legislatuur, indien hiervoor de komende jaren de nodige middelen op de Brusselbegroting kunnen vrijgemaakt worden, een initiatief nemen om klassen uit Vlaanderen kennis te laten maken met onze hoofdstad, onder meer via de formule van stadsklassen." In de beleidsbrief Brussel meldt u echter dat: "Wat het concept van stadsklassen betreft heb ik voor 2012 geen nieuwe initiatieven in het vooruitzicht."

Ik begrijp natuurlijk dat er een prijskaartje is om dat concept op grotere schaal ingang te laten vinden. Ik begrijp ook dat er in 2012 geen middelen voor worden gevonden. Ik vind dit jammer, want ik geloof in het nut van stadsklassen voor de kinderen, maar ook voor de ouders. Ik hoor van organisatoren van stadsklassen dat ouders soms huiverig zijn om hun kinderen mee te laten gaan op stadsklassen in Brussel. Dat is niet verrassend. Achteraf blijkt het dan goed mee te vallen. Het is zeker belangrijk om het imago van onze hoofdstad te verbeteren, bij de kinderen maar ook bij de ouders.

Minister, voor 2012 zijn er geen nieuwe initiatieven gepland. Is het uw ambitie om deze legislatuur alsnog gesubsidieerde stadsklassen in Brussel in te richten? Welk tijdspad plant u? In hoever vindt u dit prioritair? U zegt zelf dat u 'minister van de toekomst' bent. U hebt een aantal heel interessante bevoegdheden. Ik vind dat zich in de stadsklassen een aantal dingen kristalliseren.

Liet u reeds berekenen welk budget nodig is om meer klassen uit Vlaanderen kennis te laten maken met onze hoofdstad?

In Brussel is er een partner, Jeugd en Stad (JES), die al ervaring heeft met stadsklassen en er heel enthousiast mee omgaat. Voor hen is het een soort nuloperatie omdat de inkomsten de uitgaven dekken. Hoe verloopt het overleg met JES en eventueel met andere partners om dit concept verder uit te werken? Kan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) daarbij betrokken worden? Hoeveel stadsklassen heeft JES mogen ontvangen in 2011?

Mijn vraag is er gekomen na een bezoek aan JES. Ik was echt geïnteresseerd om te weten hoe ze omgaan met de stadsklassen. Ze hebben infrastructuur, ze hebben logeermogelijkheden, ze hebben een bijzonder interessant en uitgekiend programma waarmee ze de diversiteit van een stad uitleggen. Ik verneem ook dat de scholen zelf heel enthousiast zijn. Er is dus een potentieel om verder te werken. Ik vroeg me af of het mogelijk zou zijn om er deze legislatuur nog werk van te maken.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, ik deel uiteraard het enthousiasme van de heer Delva voor de stadsklassen. Er zijn ook stadsklassen in Antwerpen, in Gent en in andere steden. Het is een duidelijke en interessante formule.

Ik ben – zoals ik dat altijd ben – eerlijk geweest in mijn beleidsbrief en heb gezegd dat we geen nieuwe initiatieven zullen nemen. Dat wil niet zeggen dat bestaande initiatieven niet

verder worden ondersteund of dat er binnen het bestaande beleid geen nieuwe dingen kunnen gebeuren.

Zo kunnen bijvoorbeeld in het kader van de subsidielijns 'projecten voor Brussel', onder categorie 1, projecten worden ondersteund die Vlamingen in contact brengen met de Brusselse realiteit. Het staat elke organisatie, met inbegrip van een school, vrij om subsidieaanvragen in te dienen om een project te realiseren dat binnen die doelstelling past. Ook stadsklassen.

Er is nog andere ondersteuning voor stadsklassen, enerzijds projectmatig via deze subsidielijns, en anderzijds via ad nominatim ondersteunde organisaties. Ik denk aan Studio Globo, die inleefateliers heeft in de stad. We hebben daar trouwens 20.000 euro extra aan gegeven voor een verdere uitwerking en versterking van wijkwandelingen in Kuregem, waardoor zij meer klassen kunnen ontvangen. Er is Bozar, met het project Klassiek met Klasse. Er is Brukselbinnenstebuiten, met gidsbeurten voor klassen uit de derde graad van het secundair onderwijs, zoals de specifieke gidstoer 'De stad lezen' en een opdrachtenpakket 'Europa in Brussel'. Er is ook Kuumba, het Vlaams-Afrikaans huis, dat heel wat klassen uit Brussel en Vlaanderen ontvangt in zijn ruimtes en rondleidingen organiseert, vaak in Matonge. Ten slotte is er ook de toekomstige werking van Muntpunt, waarbij we mensen en klassen naar Brussel willen doen trekken.

Zoals ik al zei, is het concept stadsklassen niet eigen aan Brussel alleen. Het bestaat ook voor andere steden. Vlaams minister van Stedenbeleid Van den Bossche heeft daarover al overleg gepleegd met de betrokken organisaties. Ze werken nu aan een programma voor het najaar. Het is de bedoeling om op basis van een grondige analyse van de werkingen in verschillende steden na te gaan hoe de verschillende praktijken kunnen worden afgestemd en hoe er naar een minimuminvulling kan worden gewerkt van wat een goede stadsklas hoort te zijn.

In eerste instantie is het aan de Vlaamse minister van Stedenbeleid om te werken aan de promotie, door het netwerk tussen de aanbodverstrekkers uit te bouwen en het concept verder uit te klaren, in samenwerking met de lokale partners, maar uiteraard ook, wat Brussel specifiek betreft, met mij. Dat lijkt mij evident.

Om de concrete cijfers te krijgen, is het beter dat u zich tot minister Van den Bossche wendt.

Daarnaast wil ik nog zeggen dat heel wat scholen al op eigen initiatief stadsklassen organiseren. Het gebeurt dus niet altijd in het kader van JES. Zo heb ik gisteren nog een basisschool op bezoek gehad, met heel wat kleine kinderen afkomstig uit het diepe West-Vlaanderen, die een hele week in Brussel verblijven om kennis te maken met de stad. Voor die kinderen was het zien van een metro, een tram, zelfs vele bussen zien rijden op zich al een hele belevenis. Dat is op zich al een hele belevenis als je van het West-Vlaamse platteland komt. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen. Gelach)*

Toch niet zo veel. Daar rijdt om het uur een bus. Dat is een groot verschil. De kinderen en de leerkrachten hebben het me gisteren nog zelf verteld. In hoofd van die kinderen is het een enorm verschil om plots in een stad te komen waar niet om het uur één bus rijdt, maar waar om de twee minuten drie bussen voorbijrijden. Voor die kinderen van 8, 10 en 12 jaar is dat een enorme ommekeer. Dat is een wereld die opengaat. Dat was gisteren heel duidelijk te merken. Meestal krijg ik kinderen van 14, 16 of 18 jaar op bezoek. Gisteren ging het voor de eerste keer om kinderen uit het basisonderwijs. Zij zijn echt geschrokken van de stad. Er waren er toch wel al twee die absoluut in Brussel wilden komen wonen. *(Gelach. Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen.)*

Het was georganiseerd door de school. Ze logeerden in de Waterman in Molenbeek. Ze waren op stap geweest en waren enthousiast. Het was mooi om te zien hoe ze een nieuwe wereld ontdekten.

Mijnheer Delva, ik steun u dus volledig. Het concept stadsklassen mag niet beperkt blijven tot Brussel, maar moet over heel Vlaanderen worden verspreid. Ik ben bereid om samen met minister Van den Bossche te bekijken hoe we, specifiek voor Brussel, nog verder promotie kunnen voeren.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U geeft een opsomming van Studio Globo, Brukselbinnenstebuiten, Kuumba enzovoort. Er worden inderdaad heel wat mogelijkheden aangeboden aan scholen. Misschien kunnen we die op een of andere manier groeperen en communiceren?

Ik herken die initiatieven wel allemaal, maar heb die nog nooit eenduidig opgelijst gezien. Het moet niet altijd veel middelen vergen. Het lijkt mij handig als u dat communiceert aan de scholen om te tonen wat er allemaal bestaat.

Ik begrijp goed dat de minister van Stedenbeleid een cruciale rol speelt in het algemene concept van de stadsklassen. Dat spreekt voor zich. Ik weet ook, minister, dat heel wat scholen, los van eender welk initiatief van de overheid, zelf op stadsklassen gaan – al noemen ze dat dan niet zo. Ik vind dat heel positief. Ze komen dan een paar dagen in Brussel om de stad te bezoeken. Blijkbaar zijn de scholen vrij creatief in het vinden van logeermogelijkheden en logeerplaatsen, ook los van de overheid. Ik apprecieer dat.

Ik heb u echter niet horen zeggen dat u de vaste wens hebt om deze legislatuur nog te proberen om op de een of andere manier middelen vrij te maken op de begroting Brussel. Dat was eigenlijk de bedoeling van mijn vraag. Ik begrijp dat u tal van prioriteiten hebt. U zegt dat minister Van den Bossche en ook de scholen zelf een grote rol spelen. Maar ziet u zelf, als Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, een mogelijkheid om bijvoorbeeld JES nog bijkomende impulsen te geven?

Minister Pascal Smet: Er kunnen op dit moment projecten worden ingediend via de subsidielijns. Dan moet men dat maar doen.

De heer Paul Delva: Dan spreekt u over die piste en niet over bijkomende hulp in de vorm van een of andere werkracht aan JES zelf? U richt zich dus meer tot de scholen zelf?

Minister Pascal Smet: Inderdaad.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de slechte status van Brussel als winkelstad voor Nederlandstaligen - 1502 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, op basis van een rondvraag van de Vlerick Leuven Gent Management School en het verslag daarover in brusselnieuws.be half maart, konden we leren dat Brussel slechts de vijfde winkelstad is voor Vlamingen, na Antwerpen, Gent, Leuven en Brugge. Voor Franstaligen is Brussel dan weer veruit het populairst.

Voor 16 procent van de Belgen is Brussel de meest bezochte winkelstad. Bij Nederlandstaligen geldt dat voor slechts 7 procent van de ondervraagden, bij Franstaligen voor 28 procent. Onder Vlamingen is Antwerpen, weinig verrassend, koploper met 19 procent. Brussel moet verder ook Gent, 9 procent, Leuven, 9 procent, en Brugge, 8 procent, laten voorgaan. Hasselt en Maastricht doen het even goed als de hoofdstad. Wij vinden dat

een schande, maar dat is eigenlijk ook logisch. In onze hoofdstad is het immers nog steeds niet evident om als Vlaming in het Nederlands bediend te worden. Uiteraard speelt niet enkel het taalaspect een rol, maar het is wel een belangrijke factor waarom we onze hoofdstad links laten liggen.

Ook u erkent uiteraard het belang van het Nederlands in Brussel, onder meer via het winkelstratenproject dat u opnieuw lanceerde in 2011. Het kwam al ter sprake bij de bespreking van beleidsbrieven en in het antwoord op mijn schriftelijke vraag van 7 juli 2011. Omtrent de concrete invulling van dit project zei u toen onder meer het volgende: “Voor het huidige project wordt gefocust op meerdere locaties, winkelwijken en shoppingcentra. Een eerste project loopt op dit moment bij Cora in Anderlecht. In een eerste fase is een sensibiliseringscampagne opgestart. (...) In een volgende fase zal worden toegewerkt naar een publiekscampagne, een soort promotieluik waarmee aan het publiek een signaal wordt gegeven dat er bij Cora op een positieve manier aan tweetaligheid wordt gewerkt. Het succesvolle project bij Cora zal in de toekomst ook worden aangewend als referentie om andere winkelwijken en shoppingcentra aan te spreken en om aan te tonen hoe winkeliers op een positieve manier aan de Nederlandstalige dienstverlening kunnen werken.”

Brussel scoort volgens de studie beter als gelegenheidsbestemming. 35 procent van de ondervraagden is de voorbije twaalf maanden minstens één keer in de hoofdstad gaan winkelen. De bedoeling moet zijn om van deze mensen frequente bezoekers van Brussel als winkelstad te maken.

Minister, hoe evalueert u deze cijfers en, in het kader daarvan, het winkelstratenproject? Waar is er ruimte voor verbetering? Hebt u aanwijzingen dat de kennis van het Nederlands bij de winkeliers in Brussel verbeterd is? Wat is de stand van zaken betreffende het project bij Cora? In hoeverre kan dit concreet als referentie gelden voor andere taalpromotieprojecten in Brussel? Welke andere winkelwijken en shoppingcentra hebt u aangesproken of bent u van plan aan te spreken om op positieve wijze aan de Nederlandstalige dienstverlening te kunnen werken? Waren er eventueel reacties? Zijn er al plannen?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik begrijp de bezorgdheid van de heer Segers. Ik woon zelf in Brussel en het is niet altijd evident om in het Nederlands aangesproken te worden. Ik herinner me dat de minister al wat initiatieven heeft genomen. Ik herinner me een project van het Huis van het Nederlands, waarbij winkeliers in de Nieuwstraat zakwoordenboekjes kregen met een basiswoordenschat, om hen te begeleiden en om aan te geven dat ze kunnen worden begeleid als ze echt willen werken aan tweetaligheid. Er zijn dus al wel wat initiatieven, maar misschien niet genoeg en misschien moeten ze regelmatig worden hernieuwd.

De heer Segers zegt dat Walen meer shoppen in Brussel en dat Vlamingen Brussel minder als een winkelstad zien. Dat heeft volgens mij ook te maken met het feit – ik druk me voorzichtig uit – dat wanneer Walen naar Brussel komen, ze hier opportuniteiten en kansen zien. Ze zien dat als een groot avontuur. Ik vind het jammer dat men over Brussel altijd tegen ons, Brusselaars, zegt: oei, waar ga je naartoe, waar begin je aan? Men zegt dat in plaats van te kijken naar de kansen en opportuniteiten die Brussel kan geven.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De kennis van het Nederlands in Brussel is er bij een aantal winkeliers de jongste maanden en zelfs de laatste jaren zeker op vooruit gegaan. In het kader van een specifiek taalbeleid, onder meer bij Zara, Cora, Inno en Mediamarkt, werden lessen Nederlands op maat georganiseerd voor het winkelpersoneel. Daarnaast zijn er uiteraard nog winkelbedienden die op eigen initiatief Nederlandse les volgen, of winkelketens die lessen Nederlands inkopen zonder dat het Huis van het Nederlands daarbij betrokken is. Daar hebben we geen zicht op.

Onder meer dankzij de acties rond taalpromotie van het Huis van het Nederlands is het belang van de kennis van het Nederlands bij heel wat Brusselse winkeliers doorgedrongen en ook het besef dat een consequent meertalig taalgebruik een vorm van kwaliteitsverhoging en dienstverlening inhoudt, waardoor de portemonnee van de middenstander beter wordt gevuld. Als je Nederlands spreekt, krijg je meer Nederlandstaligen over de vloer, en dat is goed voor de handel. Vanuit commercieel oogpunt is dat belangrijk.

De cijfers die u aanhaalt, bevestigen dat Brussel Nederlandstalige winkelklanten verliest als gevolg van haar imago als voornamelijk Franstalige stad. Ik denk in alle eerlijkheid dat het veel meer is dan dat. Ik kijk naar wat er in Antwerpen de afgelopen jaren is geïnvesteerd in stedelijk beleid en in het bijzonder bij de beslissing van de bouw van het Wijnegem Shopping Center, hoewel ik geen voorstander ben van het bouwen van shoppingcentra. Dan heeft men tegelijkertijd in Antwerpen ook beslist om heel de Meir en omgeving en de andere winkelcentra grondig aan te pakken en er massaal in te investeren. Daardoor heeft er geen leegloop van de stad plaatsgevonden. Er is integendeel een nieuw cliënteel opgebouwd. Het is gewoon aangenaam om in autovrije zones in Antwerpen te gaan winkelen. Bovendien is er meer geld in Vlaanderen en in Antwerpen, waardoor je ook nog een breder aanbod en keuze van winkels krijgt.

Dat geldt niet alleen voor Antwerpen, maar evenzeer voor Gent, Brugge en zelfs Leuven: de context om te winkelen is gewoon veel aangenamer door de omgeving, terwijl het in Brussel niet zo aangenaam is om te winkelen. Ik heb de Nieuwstraat ooit de grootste riool van België genoemd, bij manier van spreken. Dat is geen aangename straat om te winkelen. Ook al is het de drukste winkelstraat van België, het geeft niet meteen een aangenaam gevoel om daar te gaan winkelen. Neem nu de Elsensesteenweg of de Waterlooosesteenweg. Plezierig om daar te gaan winkelen is dat niet. De Dansaertstraat is misschien wat aangenamer, maar die is te breed. Ik zou daar nooit een meter willen zetten om te zien hoeveel autogassen daar in de lucht zitten. Ik woon daar vlakbij, dus ik weet waarover ik spreek.

Gelukkig is men in de stad Brussel nu begonnen met de omgeving rond de Grote Markt – dat is trouwens nog door mij gedaan – autovrij te maken, waardoor toch een wat aangenamer winkelklimaat ontstaat. Ik heb ooit ook een poging ondernomen om de Louizalaan autovrij te maken, toen ik nog een andere functie had. Die straat is gewoon niet aangenaam. Neem bijvoorbeeld de Gulden-Vlieslaan. Die moet zagezegd de chicste straat van Brussel zijn, maar is gewoon geen aangename winkelomgeving.

Het heeft uiteraard te maken met het Nederlands, maar het heeft er ook veel mee te maken dat Nederlandstaligen in Vlaanderen veel kwaliteitsvolle alternatieven hebben. Het is een combinatie van beide die hier speelt. Het gebrek aan netheid in Brussel en de veiligheidsdimensie spelen voor veel mensen mee.

Als we aan winkeliers reacties vragen over het taalbeleid en hun vragen hoe het komt dat ze niet zo vaak Nederlands spreken, komt ook heel vaak naar voren dat de oefenkansen voor de winkelbedienden die Nederlands leren, veel te klein zijn. Wat gebeurt er immers? Veel Vlaamse pendelaars die in Brussel winkelen, spreken graag in het Frans, om hun Frans ook eens te oefenen. Daar is op zich natuurlijk niets verkeerd mee, maar dat botst wel een beetje. Als de winkelbedienden Nederlands willen spreken of oefenen met Nederlandstaligen, maar de Nederlandstaligen beginnen Frans te spreken omdat ze dat eens leuk vinden en om hun Frans te oefenen, heb je toch een kleine kortsluiting. Ook het Huis van het Nederlands heeft dat gemeld in het kader van het project rond winkelstraten. Je kunt dat in twee richtingen beargumenteren.

Cora werkt samen met het Huis van het Nederlands aan een taalbeleid, waar ook oefenkansen deel van uitmaken. Men heeft ondersteuning gegeven bij de organisatie van lessen. Er zijn oefenkansen, infosessies voor het personeel en stimuli op maat om Nederlands te spreken. Er werden ook filmpjes getoond van klanten die in de winkel zelf geïnterviewd werden over de tweetaligheid van het personeel. Er is gewerkt aan een gemeenschappelijke visie, een

meertalig imago enzovoort. Het Huis van het Nederlands heeft ook gewerkt aan het stimuleren van spreekdurf, met een klein instrument dat volledig op maat gemaakt was van het kassapersoneel: pop-ups op het kassaschermje met om de paar weken een aantal eenvoudige zinnen Nederlands, zoals 'sorry, ik heb me vergist', 'prettig weekend' enzovoort. Dat zal zeker als 'good practice' worden meegenomen. Dat zijn referentiepunten.

We hebben zelf geen winkelwijken aangesproken. We gaan dat ook niet doen. Dat is niet mijn taak. Dat is typisch iets voor de Brusselse minister om aan het imago van Brussel te werken. Uiteraard willen we daar partner in zijn via het Huis van het Nederlands.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, ik dank u voor de toelichting. Uiteraard gaat dit verhaal niet enkel over het taalaspect. We volgen uw redenering omtrent de andere Vlaamse steden en de aangenamere winkelomgeving die zij te bieden hebben.

Toch zijn de cijfers significant. Het taalaspect mag in die redenering dus zeker niet ontbreken. In die zin vind ik het wel geestig dat u de opmerking maakt over de oefenkansen voor winkeliers. In de Rand doet zich net de omgekeerde beweging voor. Daar vragen de anderstalige klanten oefenkansen in de winkels. Misschien kan er een synergie met de actie in de Rand gebeuren. We hebben het er al eens over gehad dat we goede projecten van elkaar moeten overnemen. Waarom passen we de actie in de Rand niet toe in Brussel? Het is maar een ideeje. In de Rand werkt het in de omgekeerde richting, dus je weet maar nooit.

De cijfers tonen nog iets anders aan, namelijk dat er wel degelijk potentieel is. Het gaat inderdaad over het imago van Brussel. Zeker in het hinterland Vlaanderen is Brussel niet de meest aangename stad waar men wil gaan winkelen. Dat ga je niet op eigen initiatief doen, daar moet je al redenen voor hebben. Je merkt toch wel dat het aantal gelegenheidsbezoekers veel hoger ligt. Er is dus wel potentieel.

Minister, u hebt gezegd dat dit een verantwoordelijkheid is van het gewest, maar dat u zeker bereid bent om mee te werken. Het is in het belang van alle Vlamingen dat we het mee ondersteunen en opvolgen hoe het evolueert. De cijfers tonen aan dat er zeker potentieel is. Het is niet verloren, maar er zal in eerste instantie aan een aangenaam winkelklimaat moeten worden gewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, ik heb met heel veel interesse naar uw heel enthousiast antwoord geluisterd. Het is inderdaad niet alleen een talenkwestie. Ik denk zelfs dat de talenkwestie in Brussel maar een heel beperkt aspect is.

Ik denk dat u een belangrijk aspect over het hoofd hebt gezien. U hebt verwezen naar Antwerpen, Gent, Brugge, Hasselt, maar daar zijn de winkelwijken meer geconcentreerd. In Brussel vind je de 'mooiere' winkels in de buurt van de Louisalaan en de Gulden-Vlieslaan. De meer populaire winkels bevinden zich in de Nieuwstraat. Er is nog een mooi gedeelte aan de Zavel. In de andere steden van Vlaanderen is dit alles meer geconcentreerd en wandel je van een populaire wijk naar een chiquere wijk.

Minister, ik wil u waarschuwen om niet al te enthousiast te zijn over het autovrij maken van mooiere straten. In 1991 zetelde ik in de Antwerpse gemeenteraad, met Bob Cools als burgemeester. Bob Cools wilde heel enthousiast de Antwerpse Meir autovrij maken en is daar ook in geslaagd. Maar op die 15 jaar hebben we moeten vaststellen dat alle mooie winkels, op twee uitzonderingen na, van de Meir verdwenen zijn en dat de Meir veranderd is in een soort Wijnegem Shopping Center. De mooiere en meer specifieke winkels zijn verdwenen naar de zijstraten, die gelukkig niet autovrij zijn gemaakt. Mooiere winkelbuurten in andere hoofdsteden in Europa zijn bijna nooit autovrij. Minister, wees er dus bijzonder voorzichtig mee. Ik zou niet graag de Louisalaan zien verglijden naar de Meir in Antwerpen.

Minister Pascal Smet: Ik heb het geluk om veel te kunnen reizen. Ik heb de meeste Europese steden gezien en ben veel in winkelstraten geweest. De meeste steden maken de hoofdas wel autovrij en de zijassen autoluw. Dat is ook in Antwerpen zo. In de zijstraten heeft men het aantal parkeerplaatsen beperkt en tijdelijk gemaakt zodat men autoluwe straten krijgt. Zelfs in Madrid zijn de laatste jaren veel straten autovrij gemaakt.

Je moet het inderdaad genuanceerd bekijken. Je kunt niet zomaar een hele blok straten autovrij maken. Alles moet bereikbaar blijven. Er moet een parkeerbeleid zijn. Er moet dus een visie zijn. U hebt gelijk dat in Brussel die visie op dit moment ontbreekt. Er wordt geen beleid gevoerd om de ontbrekende verbinding tussen de winkelkernen te maken. Het is geen probleem dat er in een grote stad zoals Brussel verschillende winkelkernen met een eigen identiteit zijn, maar ze zouden verbonden moeten worden.

De Naamsestraat in Brussel is heraangelegd tussen het Koningsplein en de Naamsepoort. Er zijn daar ook eerder luxueuze winkels. Het is er nu veel aangenamer om te winkelen. Er kan langs daar perfect een winkelparcours van de benedenstad naar de bovenstad worden gemaakt. Dan komt er een andere dynamiek. Van de Nieuwstraat naar de Gulden-Vlieslaan ga je te voet in een halfuur. Je kunt dat perfect integreren in een stedelijk beleid. Parijs heeft ook niet één winkelcentrum, maar verschillende winkelbuurten, die gemakkelijk met elkaar verbonden zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het verdere verloop van het kerntakendebat
- 1621 (2011-2012)**

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega's, begin deze legislatuur besliste de Vlaamse Regering om het zogenaamde 'politieke kerntakendebat' op te starten. Onderwerp van het debat is de relatie tussen Vlaanderen en de Nederlandstalige gemeenschap in Brussel. U gaf eerst de opdracht om de 'concrete knelpunten en voorstellen van oplossingen' op te lijsten. Hiervoor riep u een werkgroep of taskforce, bevolkt met topambtenaren van zowel de Vlaamse als de Brusselse administratie, in het leven. Na twee jaar schrijven en overleggen presenteerden zij hun rapport.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie nam eind maart akte van dit ambtelijk rapport. De echte politieke discussie over het kerntakendebat kan echter pas van start gaan wanneer de Vlaamse Regering haar fiat geeft. In de kranten hebben we kunnen lezen dat het rapport van de taskforce zich buigt over de vele uitdagingen waar Brussel vandaag voor staat. Het rapport geeft eveneens een 'knelpuntenanalyse'. Die somt, gesterkt vanuit de dagelijkse ervaring, de bestuurlijke anomalieën op tussen de Vlaamse Regering en de VGC. Zo benadrukt de werkgroep meermaals dat Vlaanderen te weinig rekening houdt met de gevolgen van zijn wetgevend werk op de Brusselse situatie.

Het rapport zelf – aldus de kranten, want zelf hebben we het rapport nog niet kunnen inkijken – spreekt van 'weinig systematiek in de benadering van Brussel'. Bijkomend overleg tussen de verschillende administraties is bijgevolg nodig, besluit de taskforce. Een andere oplossing is volgens hen het volledig of gedeeltelijk overdragen van middelen en bevoegdheden aan de VGC, vanuit de logica dat die Vlaamse Gemeenschapscommissie het best weet wat er leeft op het veld. Ze stellen ook voor om de Vlaamse overheid te verplichten advies te vragen bij de VGC over belangrijke dossiers. Al die elementen worden aangereikt door die taskforce.

Minister, het is niet mijn bedoeling om vandaag een inhoudelijk debat te starten, maar eerder om een bepaalde manier van werken af te spreken.

Wanneer zal de Vlaamse Regering zich buigen over het ambtelijk eindrapport van de taskforce?

Hoe zal de politieke discussie rond het kerntakendebat verder verlopen?

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Het is altijd wat jammer in de pers te moeten lezen dat er een rapport is. Het is natuurlijk interessant dat je het – bij manier van spreken – thuis besteld krijgt, maar het is toch wat jammer dat wij die tekst niet eerst kunnen inkijken. Ik stel voor dat, wanneer er zo’n lek is en de pers op de hoogte wordt gesteld, men die informatie ook meteen aan de parlementariërs geeft. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Dat kan mij niet schelen. Ik weet niet wie het was. Ik was in het buitenland. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Of het nu een partijgenoot van u, van mij of van iemand anders was, doet hier niet ter zake. Ik spreek hier als parlementariër. Ik vind het heel vreemd dat de pers eerder op de hoogte is dan de parlementariërs en dat wij uit de pers informatie moeten halen over een toch wel niet-onbelangrijk dossier. Ik stel als regel voor – maar u moet mij daar niet in volgen – dat als dat nog eens gebeurt, men die informatie onmiddellijk lekt aan de parlementariërs. Dat lijkt mij toch geen al te gekke eis. Ik heb van de voorzitter van het parlement gehoord dat we voor eind april geen discussie mogen voeren over De Lijn, terwijl dat debat in alle geledingen van de maatschappij al losbreekt. Ik denk dat dat de beste manier is om een parlement helemaal bijkomstig te maken. Ik weet wel dat dat de stille ambitie is van sommigen. Ik heb echter nog altijd een zekere parlementaire eer. Als het over zaken gaat die Vlaanderen aanbelangt, mogen wij niet op de laatste plaats komen. Dit geheel terzijde.

Het is een moeilijk debat. Ik wil de vrome wens formuleren dit toch niet partizaan te spelen. Ik weet dat dat moeilijk is in de politiek, omdat er natuurlijk altijd belangen zijn. Ik denk echter dat er hier een overstijgend belang is, namelijk het belang van Brussel. Brussel – dat is al voldoende aangetoond – is een heel complexe materie. Vlaanderen kan zich daar niet langer gemakkelijk van afmaken.

Dit kerntakendebat is misschien wel het belangrijkste debat dat de volgende jaren afkomt op het Vlaams Parlement. U zult het wellicht met mij eens zijn dat niet iedereen zich daar bewust van is. De manier waarop wij onze politieke instituties en het beheer van onze hoofdstad de volgende jaren zullen regelen, is van cruciaal belang, niet alleen voor deze stad, maar – zoals ik al ten overvloede heb gezegd – ook voor de Vlaamse Rand. We moeten dit heel behoedzaam aanpakken en vooral niet laten uitdraaien op een machts spel tussen enerzijds Vlaanderen en de Vlaamse Regering en anderzijds de Vlaamse Brusselse instellingen. Dat is al voorbijgestreefd. Het zou misschien zijn pertinentie gehad hebben in de jaren 70, maar nu zijn we daar lang voorbij.

Deze ochtend las ik in Le Soir over een nieuwe polemiek die ontstaan is naar aanleiding van een uitspraak van de voorzitter van het Vlaams Parlement, die zich afvraagt of het wel correct is dat Vlaanderen blijft bijspringen daar waar de Communauté française achterblijft op het vlak van investeringen in scholen. Hij deed die uitspraak bij zijn bezoek aan de VGC eerder deze week. Onmiddellijk leidt dat tot een polemiek met de verantwoordelijke minister van de Communauté française.

Ik denk dat we bij het herdefiniëren van die kerntaken niet anders zullen kunnen dan daar, als gemeenschappen samen, discussie over te voeren. We zijn allebei bezig met deze stad en doen allebei een massale investering, niet het minst de Vlamingen. We zullen, gezien de demografische explosie van Brussel, niet anders kunnen dan daar snel over samen te zitten. Niet alleen de VGC moet belangrijker worden, maar ook de Gemeenschappelijke

Gemeenschapscommissie (GGC), die nu een beetje een slapend bestaan leidt, maar waarin de gemeenschappen juist een belangrijke samenwerkende rol kunnen spelen.

Minister, wat is uw mening over de verhouding tussen Vlaamse Regering en VGC, maar ook over de verhouding met de andere gemeenschap, de Communauté française – om niet die modernistische naam te gebruiken die ik weiger te gebruiken?

De voorzitter: Dat ligt wel wat buiten het opzet van de vraagsteller.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ja, maar het hangt er toch mee samen. Ik stel een aanvullende vraag.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi zei dat haar vraag niet echt inhoudelijk bedoeld is.

De heer Luckas Van Der Taelen: Zoals mevrouw Idrissi zei, is het niet het moment om daar nu een groot inhoudelijk debat over te houden, maar zoals sommigen bij elke gelegenheid zeggen dat Carthago moet worden vernietigd, zal ik van elke gelegenheid gebruikmaken om aan te dringen op een debat over de instellingen van Brussel.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik heb ook gelezen in De Standaard dat het een zwaar en lijvig werk is waar heel hard aan is gewerkt. Daarvoor ongelooflijke dank aan de beide administraties, zowel van de Vlaamse Gemeenschap als van de VGC. Het was twee jaar hard werken.

Mevrouw Idrissi heeft de inhoud van het artikel al weergegeven. De knelpunten die naar boven komen, kennen we. Ze gelden trouwens ook voor andere grootsteden zoals Antwerpen en Gent: plaatstekort in het onderwijs en kinderdagverblijven, vroegtijdige schoolverlaters enzovoort. Op deze punten bent u al aan het werken, minister. Daarin steun ik u.

Het lijkt me goed te benadrukken dat dit debat in de eerste plaats een goede verstandhouding moet weergeven, zoals de heer Van Der Taelen zei, tussen de Vlaamse overheid, de VGC en ook de Franse Gemeenschap waarnaar bruggen moeten worden gebouwd. Dat laatste stukje vind ik heel belangrijk. Als je het over Brussel hebt, heb je het niet over een eiland van de ene of de andere groep. Dat lijkt me een zeer pertinente opmerking.

Het is ook wenselijk om te vertrekken vanuit de noden van de Brusselaar, zoals u al eerder aangaf, en samen met de Vlaamse Gemeenschap en de VGC aan die kar te blijven trekken. Zelfs onze parlementsvoorzitter, de heer Peumans, heeft onlangs heel duidelijk aangegeven dat hij heel graag snel vooruitgang wenst te boeken op dat vlak. Ik denk dat we wel heel veel volk achter ons hebben om van deze heel belangrijke gemeenschappelijke uitdaging iets goeds te maken zodat onze hoofdstad een goede hoofdstad wordt voor iedereen.

Ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Idrissi hoe het verder praktisch zal verlopen nu het eindrapport er ligt. Minister, u gaf in de commissievergadering van 11 januari aan dat u over de procedure en de werkzaamheden op korte termijn zou overleggen met de minister-president. Kunt u daar iets meer over vertellen?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de twee deelvragen die vandaag zeer correct worden gesteld. Dat zijn volgens mij de twee correcte vragen die we vandaag vanuit het parlement moeten stellen aan de regering. Wanneer zal de Vlaamse Regering zich uitspreken over het eindrapport van de taskforce en, vooral, hoe zal de politieke discussie verlopen? Ik denk dat het belang van dat hele debat moeilijk kan worden overschat. Het kerntakendebat wil eigenlijk een antwoord geven op de vraag: wie doet wat? Eigenlijk zullen we automatisch uitkomen op een nog interessantere vraag, een voorafgaande vraag: wat willen we gezamenlijk doen in Brussel? Op die vragen zullen we in elk geval uitkomen. Die vraag is eigenlijk nog fundamenteler.

Ik deel de mening van een aantal collega's dat het debat de komende maanden bijzonder boeiend zal worden, want het zal ook gaan over een meer globale doelstelling van het Vlaams-Brussels beleid. Wat gaan we doen? Hoe pakken we dat aan?

Voor de rest deel ik de mening dat we vandaag zeker niet te diep moeten ingaan op het debat. We moeten eerst afwachten wat de regering daarover zal zeggen. Nadat we de teksten hierover hebben ontvangen, kunnen we hierover intens debatteren. Dat is alvast mijn bedoeling.

Ik ben natuurlijk voor een sterke VGC, maar ik ben evenzeer voor een Vlaams-Brussels beleid waarin het aspect Brussel zo veel mogelijk, van in den beginne, in de Vlaamse decretale regelgeving geïntegreerd wordt. Ik huiver een beetje wanneer ik lees dat een aantal dingen worden overgedragen aan de VGC en worden afgesplitst. Ik denk dat Brussel echt baat heeft bij een integrale benadering van Brussel vanuit de Vlaamse Gemeenschap. Daar ijver ik al een paar jaar voor en ik zal dat blijven doen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik wens me onmiddellijk – nog niet ten gronde, dat zal hopelijk volgen – aan te sluiten bij de laatste opmerking van de heer Delva die de richting uitgaat waarin de N-VA het ook ziet gebeuren. In die context kijken wij ook uit naar het antwoord van de minister over de aanpak van heel dit verhaal.

Ik pleit ervoor om in die aanpak de nodige aandacht te hebben voor het feit dat het Vlaams Parlement en deze commissie daar ook een rol in kan spelen. Ik weet dat de meeste collega's ook in de Brusselse instellingen kunnen worden betrokken, maar een aantal andere collega's dan weer niet. Dat is nu eenmaal zo. Het kan misschien een meerwaarde zijn voor deze commissie om bepaalde aspecten van dit debat ook hier te voeren, anders worden we uitgesloten en moeten we weer wachten tot we lezen wat daarover in de pers verschijnt en dat nadien weer hier oprakelen. Dat zou geen goede werkwijze zijn. Een aantal zaken kunnen het best ook hier ten gronde worden besproken. Daar wil ik alvast voor pleiten.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Als ik in de commissie kom, als ik de heer Van Der Taelen hoor en als ik iets lees van Brussels minister Vanhengel in de kranten, stel ik vast dat er langs Vlaamse kant steeds meer een meningsverschil groeit over de manier waarop de Vlaamse instellingen in Brussel moeten functioneren. Als ik de debatten over het incident in Brussel lees, over het veiligheidsbeleid en ook over onderwijs, dan zie ik dat er geen Vlaamse consensus meer is.

Er zijn twee manieren om dat debat te voeren. Binnen de bevoegdheden die Vlaanderen nu heeft, kunnen we de VGC meer of minder verantwoordelijk maken en dergelijke zaken meer. Dat zijn dingen die we zelf in handen hebben. Een ander debat gaat over de gemeenschappelijke dingen: de kinderbijlagen die naar de Commission Communautaire Française (COCOF) gaan en het onderwijs dat steeds meer op een scheidingslijn zit. Wie financiert wat?

Er zijn heel wat aspecten. Ik voel dat een aantal mensen, onder wie Van Der Taelen en Vanhengel, de verbrusseling van een aantal dingen niet zozeer zien als een discussie tussen de Vlaamse Gemeenschap, de VGC en zo meer, maar als een interne samenwerking binnen Brussel zelf. Dat veronderstelt een staatshervorming. Ik moet u waarschuwen, want ik zie in de volgende vijf jaar geen wijziging van het statuut van Brussel gebeuren.

Ik ben ook vragende partij voor een discussie ten gronde in de commissie, maar dan moeten we weten waarover we discussiëren. Het rapport bevat krijtlijnen, maar het vraagt geen nieuwe staatshervorming. Wat Van Der Taelen en Vanhengel zeggen, vergt wel een nieuwe staatshervorming.

Mevrouw Yamila Idrissi: Zowel Open Vld als Groen zat federaal aan de onderhandelingstafel.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil het nu niet hebben over partijpolitiek. Ik zeg gewoon dat er twee soorten debatten zijn. Het eerste is een debat binnen onze bevoegdheden, waarbij wij moeten zien hoe we alles op de beste manier regelen. Het tweede is een meer maatschappelijk debat naar aanleiding van incidenten in het onderwijs, bij de veiligheid en zo meer. Dat zijn twee heel verschillende debatten, maar ze worden dikwijls door elkaar gegooid. Wat Van Der Taelen wil, vergt een nieuwe staatshervorming. We moeten een onderscheid maken.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik wil met het laatste beginnen. We moeten inderdaad een heel groot onderscheid maken tussen het debat over hoe de toekomstige organisatie van de stad er moet uitzien en het kerntakendebat dat we hier voeren. Het kerntakendebat gaat over de vragen wat wij vanuit de gemeenschapsbevoegdheid moeten doen in Brussel en wat onze strategische doelstellingen ter zake zijn. Als we die bepaald hebben, is het de vraag wie wat doet. Is het de Vlaamse Gemeenschap die het rechtstreeks doet, of doet ze het via de VGC of doet de VGC het autonoom? Dat is het kerntakendebat zoals het nu wordt gevoerd.

Hoe de organisatie van Brussel er dan moet uitzien? Vanaf het ogenblik dat ik drie maanden actief was in de Brusselse politiek, was ik er al van overtuigd dat die grondig moet worden hervormd. Volgens mij mag het niet al te lang meer duren, anders gaat de stad ten onder. Dat merken we aan het beleid inzake veiligheid, properheid en noem maar op. De heer Van Rompuy heeft gelijk dat hiervoor een staatshervorming nodig is. Alle partijen die rond de tafel zaten, hebben gemerkt dat de tijd daarvoor nog niet rijp was, noch aan Vlaamse noch aan Franstalige kant. We mogen niet vergeten dat de federatie van Wallonië en Brussel een schijnfederatie, een fantoomfederatie is. Als we dan ook de ideeën van Marcourt horen, blijkt toch dat er ook aan Franstalige kant geen eensgezindheid is over hoe ze Brussel willen benaderen. Er is bij de federale regeringsonderhandelingen heel duidelijk gebleken dat dit nog niet uitgekristalliseerd is, maar dat dit de komende jaren moet gebeuren. Dat de bestuursstructuur van de stad anders moet worden, daarover is elk redelijk mens het wel eens, veronderstel ik.

Maar daarover gaat het vandaag dus niet. Ik begrijp het ongenoegen van de heer Van Der Taelen over het feit dat dit werd gelect. Dat gebeurde vanuit de VGC, dat weet u ook heel goed. We weten allemaal door wie gelect werd. Het is bijzonder jammer. Ik vind het een 'faux pas' in de dans die we moeten uitvoeren.

Mijnheer Van Der Taelen, ik ben heel blij met uw opmerkingen, want ze illustreren wat u veroordeelt: het is denken vanuit het belang van de Vlaamse Gemeenschap, van de VGC, het is territoriumdenken in plaats van denken vanuit het belang van de Brusselaar, van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel en van de Nederlandstalige aanwezigheid in Brussel.

Ik wil dat het kerntakendebat gevoerd wordt vanuit het belang van de Nederlandstalige, Vlaamse aanwezigheid en dat, zoals de Vlaamse Regering op 30 april reeds beslist heeft, het politieke kerntakendebat moet gaan over de volgende drie vragen. Wat zijn de gemeenschappelijke strategische doelstellingen van een Vlaams gemeenschapsbeleid in Brussel? De heer Delva heeft dit ook terecht opgemerkt. Vergeet niet dat we iets minder dan 1 miljard euro geven. We voegen aan het budget van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bijna een vierde toe vanuit Vlaanderen, dat is toch wel wat. De tweede vraag is: wie doet wat bij de uitvoering van de gemeenschappelijke verantwoordelijkheden en doelstellingen? Is dat de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks of de VGC? De derde vraag luidt: wat zijn de meest doeltreffende, democratisch legitieme en transparante middelen om die doelstellingen te bereiken? Ik denk dat we vanuit dat oogpunt het debat moeten aangaan.

Het eindrapport van de ambtelijke taskforce is het vertrekpunt. Het is een knelpuntenanalyse, een heel uitgebreid document. Wij moeten het niet goedkeuren of afkeuren, we moeten er

gewoon akte van nemen. Op basis ervan moeten we een politiek debat voeren. Ik zal de komende weken aan de Vlaamse Regering een voorstel doen. Ik was van plan om dat te doen op basis van informeel overleg met deze commissie en met de VGC. De krant heeft terecht geschreven dat ik daarbij heel secuur te werk ga.

Geschiedenis is misschien wel belangrijk: er wordt al vijftien jaar gesproken van een kerntakendebat tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC, maar men is er nooit in geslaagd om het kerntakendebat te voeren. Daarom vond ik de uitspraken van de heer Vanhengel bijzonder ongelukkig, want ze hypothekeerden opnieuw het debat, onder meer met een uitval naar de minister-president. Zo wordt meteen een sfeer gecreëerd en wordt het debat in een verkeerde context geplaatst. We moeten het debat inderdaad behoedzaam, secuur en vanuit het belang van de Nederlandstalige Brusselaar voeren, maar we moeten ook de Vlaamse en Nederlandstalige aanwezigheid in het achterhoofd houden.

Ik zal een concreet voorstel uitwerken. We zullen het in ieder geval voor de zomer bekrachtigen door een gemeenschappelijke vergadering tussen de Vlaamse Regering en het college van de VGC. En dan zullen we de echte onderhandelingen opstarten vanaf september van dit jaar.

Op de actualiteit ga ik maar heel zijdelings in. Ik verwijs naar wat de heer Van Der Taelen heeft gesteld over de polemiek die al of niet is ontstaan naar aanleiding van verklaringen van de parlementsvoorzitter. U hebt wellicht mijn verklaring in *Le Soir* gelezen. We moeten vooral objectiveren. Er bestaat een gevoel dat de Franse Gemeenschap niet voldoende doet. Is dat juist of niet? Laat ons kijken naar de cijfers.

De heer Van Der Taelen heeft het over de bicommunautaire instellingen, de BICO. De Vlaamse Regering heeft gevraagd dat de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de coördinerende rol op zich neemt. Ik stel vast dat in Antwerpen de schepen van Onderwijs dat doet namens de burgemeester, net als in Gent. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is het normaal dat de minister-president dat doet, ook al heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen bevoegdheid voor onderwijs. Ik wijs op de verbondenheid met heel wat gewestbevoegdheden, zoals de inplanting van scholen en het afgeven van vergunningen. Daarom is het logisch dat er een coördinator of een regisseur is en dat die rol wordt opgenomen door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Of het nu de BICO is of het gewest maakt niet zo'n groot verschil, daarin zitten uiteindelijk dezelfde personen.

Ik kan enkel blijven herhalen hoe ontgoocheld ik ben dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die rol niet heeft opgenomen. Ik heb het gevoel dat er in het onderwijsdebat ook voortdurend pingpong wordt gespeeld: het is de verantwoordelijkheid van die of die en de bal gaat van de ene naar de andere. Iemand moet de verantwoordelijkheid opnemen. De Vlaamse Gemeenschap doet dat al, want we investeren enorm veel in extra scholenbouw, hetzij rechtstreeks, hetzij via de VGC. We doen het samen, maar we zouden het gecoördineerd moeten doen, en die coördinerende rol moet door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden opgenomen. Dat is ook wat ik vandaag in de krant heb gezegd. Als we dat doen, kunnen we zelfs zonder staatshervorming vandaag al heel wat meer realiseren.

Dit debat heeft rust nodig en moet die opnieuw krijgen, na de verklaring die gebeurd is in de paasvakantie. We zullen dan een concreet voorstel voorleggen en daarbij zullen we het parlement uiteraard betrekken.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik ben het volledig met u eens dat het debat behoedzaam, secuur en in alle sereniteit moet worden gevoerd. Het is belangrijk dat iedereen beseft, of die nu als politicus of als parlementair een mandaat heeft, dat het debat enkel slaagkans heeft als we zelf de verantwoordelijkheid en de maturiteit hebben om het debat op de juiste manier te voeren. Dat moeten we als finaliteit zien, niet

voor onszelf maar voor de Brusselaars, die allemaal van ons verwachten dat er een eindresultaat komt voor hen.

Het debat is al vijftien jaar aan de gang, zoals u terecht stelt. Men is er niet in geslaagd om een politiek akkoord te bereiken. Vandaag is het enorm broos en is het een zeer moeilijke evenwichtsoefening om dat akkoord wel te krijgen. Daarin hebben we allemaal onze rol te spelen, en niet door gratuite verklaringen te doen in de media.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Uit de verschillende reacties is gebleken dat dit toch wel een levendig debat zal worden omdat het om een stad gaat die in volle verandering is. Ik vrees alleen dat er enige hoogdringendheid is. Er wordt terecht op gewezen dat, als we fundamenteel dingen willen veranderen, er een nieuwe staatshervorming nodig is. Ik denk dat die er wel eens sneller zou kunnen komen dan wij allen denken, onder druk van de evolutie in Brussel. Ik hoop dat alles rustig zal evolueren, maar ik vrees dat we in Brussel in een toestand zijn gekomen, vergelijkbaar met de Muur in Berlijn: sommigen hadden gedacht dat die er nog tien jaar zou staan, maar plots was hij weg.

Ik hoop op een heel sereen debat waarbij we inderdaad ‘partizanenoverwegingen’ laten vallen en nagaan hoe we op de meest efficiënte manier, zonder verborgen agenda, de werking van de VGC en de Vlaamse Regering kunnen optimaliseren.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb nog een concrete vraag. Weet u al wanneer de Vlaamse Regering zich zal buigen over dat eindrapport? Is het al geagendeerd of wordt het binnenkort geagendeerd?

Minister Pascal Smet: Het zal op zeer korte termijn, de komende weken, geagendeerd worden, binnen het oorspronkelijk schema.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■